

abban, hogy Khuen-Héderváry Károly gróf nemes intenciói, kiváló politikai érzéke és képességei megértésre, méltánylásra és jóakaratra fognak találni, és mert meg van a szent hitünk öfelsege erős alkotmánytisztletébe, kipróbált államférfiúi bölcsességében és a nemzettel szemben mindenkor tanusított szeretetében.

A szegedi országos gyorsíró verseny.

— A verseny programja. —

(Saját tudósítónktól.) Március 31-ikén lesz tiz esztendeje annak, hogy a szegedi városi főgimnázium gyorsírókörének 25 éves jubileuma alkalmából tartott első vidéki gyorsíróverseny alkalmával a szegedi gyorsírók egyesülete megalakult. Ez idő óta szakadatlanul munkálkodik ez az egyesület. A kezdetben szerény keretekben dolgozó egyesület kiterjesztette működési körét, abba belevonta a vidéki ifjúsági köröket és tanfolyamokat, a gyorsírás terjesztése céljából folyóiratot adott ki, ingyenes magyar és német gyorsírási tanfolyamokat tart fenn, százával bocsátotta ki a kiváló gyorsírókat, több mint 2000 kötetből álló könyvtárat alapított, értékes muzeumi tárgyakkal rendelkezik, felolvasó gyűléseket, évenként házi, délmagyarországi és országos versenyeket rendezett és ezáltal Szegedet gyorsírási központtá tette meg. Az a lelkes gyorsírási munkálkodás, amelyet a Gabelsberger—Markovits-rendszer megalkotása utáni évben, 1864-ben, tehát negyvenhárom évvel ezelőtt Szöllősy Mihály kezdeményezése folytán Szeged néhány neves fia, köztük a gyorsírás ügye iránt meleg szeretettel viseltető polgármesterünk megkezdett és amely munkát Bódogh János, később Jakab Lajos oly sikerrel folytatott, ez a lelkes kulturmunka fogja ünnepét ülni március 30-ikán és 31-ikén.

Szeged kezdettől fogva tekintély volt a gyorsírás életében, vezető szerepet juttatott neki a város vezetőségének felvilágosodott és erős kulturérzéke, amelylyel mindenkor a gyorsírás érdekének támogatására siettek. Szeged a parlamenti gyorsíródnak is adott kitünő erőket, a központ pedig Markovits

Iván halála után a szegedi Bódogh Jánost hívta meg Markovits helyére, az országos egyesület vezetésére. A központi vezető gyorsírók színe-java a szegedi gyorsíró iskola tanítványai. Hencz Károly dr országgyűlési képviselő, Vásárhelyi Gyula dr belügyminiszteri osztálytanácsos, Hankiss János dr helyettes fővámigazgató, Rónay Károly dr országgyűlési gyorsíró, Szegeden tanulták meg a gyorsírást ismerni és szeretni.

Ez indokolja meg, hogy a szegedi egyesület érdemes vezetőségét a munka sarkalja. Nemesak a már elért nivót kell neki fentartani, hanem azt lehetőleg növelnie is kell. És ennek a föladatának az egyesület mindenkor megfelelt.

A március 30. és 31-iki verseny minden eddig tartott gyorsírási versenyírást felülmul. Az egyesület a vezetősége tegnapi gyűlésén részletesen foglalkozott a versenyírás rendezésének, a fogadásnak és elhelyezésnek kérdéseivel. Eddig 630 tanuló és az egyesületek képviselőiben és a tanárok közül mintegy százötvenen jelentkeztek. Az egyesület fogadó bizottságot alakított, amelynek kiegészítése céljából mindenkit szívesen lát.

Az ünnepség programja: Szombaton délután fél négy órakor a szabatos versenyek, 4 órakor a 180—250 szótagos és 150—200 szótagos rekord, a 150, 120 és 100 szótagos csoportversenyek. — Délután fél hét órakor az Országos Diák Gyorsíró Szövetség nagygyűlése a városháza dísztermében. — Vasárnap délelőtt 8 órakor a 250, 180 és 120 szótagos versenyek, délelőtt 9 órakor a 220, 150 politikai és kereskedelmi tárgyú és a 100 szótagos versenyek a felsőkereskedelmi iskola termében. — Délelőtt fél tizenegy órakor a 270—300 szótagos verseny a városháza dísztermében. — Délután öt órakor az egyesület jubiláris diszgyűlése a városháza dísztermében. — A 270—300 szótagos verseny első díjául 200 K, második díjául 100 K-t tűzött ki az egyesület. — A többi versenyek díjai is emelkedést tüntetnek föl az eddigiekhez képest. Köszönetet mondott a választmány a versenyírásnak társadalmi uton való nagyarányu támogatásáért.

A vendégek jelentékeny része már pénteken Szegedre érkezik, hogy a város nevezetességeit is megtekintse és itt maradnak hétfő reggelig, amely idő alatt módjukban lesz városunkat megszeretni.

Harcok a görögkeleti egyházban.

— Megvádolt városi tanács. —

(Saját tudósítónktól.) A magyarországi görög keleti egyházban ujabban zavarok dülnek. Belső viszálykodás kapott lábra, amely már minduntalan foglalkoztatja a közvéleményt. Szeged és Ujvidék a bonyodalmak gyűjtőhelye.

Szegeden ismeretes az az affér, amely a görög keleti hitközség előljárásiágában történt. Egy ülésen az egyik választmányi tag ráolvasta a tanítóra, hogy a községi iskola tanulói írástudatlanok. A fölszólalásra nagy botrány keletkezett, az előljárásiág heves vitát provokált a tanítóval szemben. Az ügynek a szegedi törvényszéken, majd pedig az ítélőtáblán volt a folytatása. A tanító ugyanis rágalmozásért följelentette a vádoló választmányi tagot. Ugy a törvényszék, mint az ítélőtábla fölmentő ítéletet hozott, mert a bizonyítás során beigazolódott, hogy a tanulók írástudatlanok.

Azóta is állandóan zavarok dülnek a hitközségben. A pap és a tanító összeszólalkoztak, az előljárásiág pedig lemondani készült a tisztségéről, mert a következményekért nem akarta vállalni a felelősséget. Az ujvidéki fegyelmi választmány is értesült a zavarokról és elhatározta, hogy fegyelmi biztost küld Szegedre a vizsgálat megejtésére. A fegyelmi biztos még nem érkezett meg és így ujjabb fejlemény még nem történt.

Ujvidéken, a magyarországi görög keleti egyház székvárosában sem ritka jelenség a hitközségi botrány. A radikálisok és a konzervatív párt folytonos harcban állnak egymással. Ez a harc az 1910-ben tartott hitközségi választásnál botrányba fajult. A rendőrséget és a tanácsot is belevonták a botrányba. A rendőrfőkapitányt fölfüggesztették az állásától, a tanácsot pedig egy újságíró a törvényhatóság közgyűlésén megvádolta, hogy a hitközségi választásra vonatkozólag két hamis bizonyítványt szerkesztett.

Ennek a botránynak szerdán a szegedi ítélőtáblán volt a folytatása. A tanács ugyanis rágalmozás miatt följelentette az újságírót.

Az eset a következő:

1910. áprilisban választás volt az ujvidéki görög keleti szerb hitközségben. Ujvidéket túlnyomólag szerbek lakják, (a városi tisztviselők javarésze is szerb) a választás tehát fölért a képviselőválasztás érdekességével. A választás idején a főkapitány intézkedésére rendőrfőkapitányok cirkáltak az utcán, Zambauer Ágoston rendőrkapitány fölügyeletével. A rendőrkapitány bejelentette a főkapitánynak, hogy rendzavarás nem történt, amire az megbizta Zambauert, hogy Stefánovics rendőrkapitánnyal föl váltva tartózkodjanak a választás színhelyén.

Stefánovics rendőrkapitány a választási helyiségbe is bement, amiből bonyodalmat következett Tapavicza György városi tanácsos, hitközségi tag tiltakozott a rendőrkapitány megjelenése miatt.

— A rendőrség terrorizálni akarja a választókat — kiáltotta indulatosan — ez ellen tiltakozunk.

— Én Jeskovics János hitközségi elnök fölkérésére jelentem meg a termében. Ha az elnök ur óhajtja, eltávozom a helyiségből — felelte a rendőrkapitány.

A tanácsos és a rendőrkapitány összeszólalkozása nem közönséges látvány volt. A rendőrkapitány megkérdezte az elnököt,

is! — mondta Indra templomának sekrestyéje a papgazdasszonynak.

*

Egy idősebb bajadér, aki emlékezett rá, hogy Indra isten valamikor megkegyelmezett a házasságtörő asszonynak, így kiáltott fel:

— Reményilem, ezentul már nagyságos asszonynak fognak minket szólítani!

*

A próféta fogadósobájában egymást érték a látogatók.

Az első egy ateista volt. Egy ember, akiről ország-világ tudta, hogy nem törődik sem a mennyországgal, sem a pokollal.

— Szeretném tudni, hogy miféle jutalmat várhatok Indrától? — kérdezte az ateista.

— Mivel szolgáltál rá a jutalomra? — szólt szigorúan a próféta.

— Azzal, hogy Indra szent nevét soha hiába számba nem vettem.

*

Egy gályarab is jelentkezett.

— Unokája vagyok annak a zsványnak, akit valamikor Indra oldalán végeztek ki.

— És mit kívánsz?

— Tudni szeretném, hogy mikor fogják szentté avatni ösömet?

*

Egy előkelő asszony lépett be utána. Kis fiát vezette a próféta elé.

— Meg vagyon írva, hogy Indra szereti a maga személye körül a kisdedeket.

— Jól tudod, asszonyom! — szólt mosolyogva a próféta.

— Akkor talán megtehetné a fiamat személye körüli miniszternek?

*

Végül egy kicsi, ijedős képű emberke kullogott a szent férfi elé. Egy emberke, akin meglátszott, hogy sok pofont kapott már életében.

— Valami kis hivatalt szeretnék elnyerni az új rendszer alatt — sutogta.

— Miféle hivatalt? Szólj bátran, fiam!

— Ha ő szent felsége talán kegyes volna rám bizni az istennyila kezelését...

*

Késő éjszaka még egy udvari tanácsos zörgetett be a próféta szállásán.

— Mit kívánsz? — szólt le az ablakon a szent férfi.

— Párdon! — hebegte az udvari tanácsos.

— Azt szeretném tudni, hogy mi lesz a mi címünk a jövőben? Isteni tanácsos, vagy csak egyszerűen mennybéli tanácsos?

*

És eljöttek a hegyek, a barlangok és a pusztaságok lakói, a nagyszakállu remeték, akik száz esztendő óta gyökeren és sáskán éltek és Indrát imádták.

Egyenesen a bankok palotái felé tartottak.

— Mit akarnak maguk? — rivalt rájuk a portás.

— Hát nem mi leszünk most a felügyelőbizottsági tagok? — kérdezték a remeték.